

въ дома си! Не ща да гледамъ селото, което изби братята си, спасени отъ турски ятаганъ, за да имъ отнеме скжпата родна пръстъ!

Слънчевци се пръснали кой на кжде види. Злина задала останалитѣ въ селото. Запустѣло. Никой не искалъ да припари край проклетото село и не Слънчево вече, а Пепеляна почнали да го наричатъ.

Тотю Наневъ

ВЕСЕЛО МОМИЧЕ

(По народна пѣсень)

I

Пѣе — сякашъ е звънче —
птиче-чуруличе;
не е птиче, ни звънче,
а малко момиче.

Пѣе — сякашъ е звънче —
птиче-чуруличе;
не е птиче, ни звънче,
а пролѣтъ — момиче.

II

Гривнитѣ му: тинъ-тинъ!
звѣнкатъ по ливади,
и чехлитѣ: тропъ-тропъ!
тропкатъ изъ джбрави.

Призори звездитѣ грѣятъ,
още е въ селото рано.
Чехли тропатъ, гривни пѣятъ:
— Стани, стани, стопанино!

Съ бѣли менци: зънъ-зънъ!
за вода отива;
все тревы и цвѣтя
да растатъ полива.

Искамъ съ вестъ да те
зарадвамъ:
овцитѣ се изягнили,
мжжкитѣ сж виторожки,
а женскитѣ — бѣлоножки.

Стани, стани, стопанино!
Млада пролѣтъ вѣнъ се смѣе,
и послушай какъ отъ рано
радостнитѣ пилци пѣятъ.

Богданъ Овесянинъ